

KURTULUŞ İÇİN

İLERİ

> **SEKTERLER kendi teorik kısırlığından memnunluk duyar. Kitlenin gerçek yaşamından herşeyiyle biraz daha hızla koparlar. İşçi sınıfının en karmaşık meselelerinin basitleştirdikleri yöntemlerle çözmek tatmin eder onları. Herşeyi bilmek ister ama, kitlelerden, işçi hareketinden ders almayı gereksiz bulur. Kısacası, hani derler ya, setkerizm için dağlar birer binek taşıdır.**
>
> **GEORGİ DİMİTROV**

Sorumlu Müdür: Mustafa DUM | Sahibi: Mehmet Yıldıran | Adres: Belediye Parkı Karşısı Hüsnüniyet Caddesi 17/4 Bayrampaşa/İST. | FİATI : 50 kr. | **ODTÜ. ÖZEL SAYISI**

ÖTK SEÇİMLERİ ÜZERİNE

Zorlu mücadelelerden geçerek bugüne geldik. Bugün devrimci içerikli pankart ve afişlerle donanmış olan ODTÜ'de geçen yıl faşistler karargâh kurmuştu. Eğitim hakkımız elimizden alınmış, can güvenliğimiz kalmamıştı. Ama yiğitçe sürdürülen bir mücadele vardı. Tüm ODTÜ kitlesinin omuzladığı bu mücadelemiz, geçmişteki mücadelelerimizde olduğu gbi, kan ve can pahasına her şeye rağmen genel olarak başarıya ulaştı. Okulumuz faşist işgalden kurtuldu. Eğitim yeniden başladı. Ama sorunlarımız daha bitmemişti, bugüne kadarda sürdü geldi. Bugün yine yeni yeni sorunlarla karşı karşıyayız. Bu yüzden mücadelemizde hala daha sür mektedir. Zaten geneldeki halklarımızın Bağımsızlık - Demokrasi - Sosyalizm mücadelesi başarıya ulaşmadıkça bu mücadelenin bir parçası olan gençliğin mücadelesi sona ermiyecektir.

Bir mücadele ancak örgütlü olduğu zaman başarıya ulaşabliir. Örgütsüz mücadele yenilmeye mahkumdur. ODTÜ mücadelesinin başarıya ulaşmasının temel nedeni kararlılık, başarıya inanç, kitle desteğidir dersek; en önemli aracıda ÖTK örgütlülüğüdür. Bu yüzdendir ki ÖTK örgütlülüğüne zarar veren her türlü tavra hep birlikte karşı çıkmalıyızdır. ÖTK örgütlülüğünü korumak en önemli görevlerimizden birisidir.

ÖTK örgütlülüğüne en başta oligarşi saldırmakta, gelişmesini engellemek istemektedir. Bunun somut ifadesi ÖTK'nın düne kadar yasallaştırılmaması idi. Bunun yanında idare ÖTK'yı bürokratik bir kurum haline getirerek onun körlenmesine çalışmaktadır. ÖTK'nin elimizde bir mücadele aracı değil, öğrencilerle idare arasındaki ilişkilerde basit bir mekanizma olarak, idarenin bir paçası olarak bulunmasını istemektedir. Bunun yanında yönetimde ve muhalefette bulunan gruplarında örgütlülüğü sarsıcı hatalı tavır ve eğilimleri söz konusudur. Bu tavırlar eleştirilmeli ve karşı çıkılmalıdır.

Okulumuzda, şu anda somut olarak gördüğümüz ve genelde de giderek artan «Sol içi iktidar (!) mücadelesinde» kendisinden başka herkesi «muhalefet partisi» sayan anlayışın nasıl sekter tavırlar aldığı herkes tarafından bilinmektedir. Demokratik kitle örgütleri anlayışının yozlaştırılıp tekke örgütleri haline dönüştürüldüğü devrimci hareketimizde, bizler yanlış anlayışın bir demokratik kitle örgütü olan ÖTK'da uygulanmasını engellemek ve bu anlayıştaki yanlışlığı ortaya sermek zorundayız. Birim dernekleri o birimdeki kitlesinin taleplerini karşılamak ve **kitlesinden kopmadan hareket** etmek zorundadır. Bunun içinde birim derneğinin yönetiminde bulunan kişiler grup çıkarlarından önce kitlenin çıkarlarını ve oradaki devrimcilerin birliğinin sağlanmasını daha bir sorumlulukla göz önüne almalıdır.

Ancak yönetimde bulunan «Devrimci Yol» siyasetini savunan arkadaşlar kitleye saygı duymaktan, kitlenin görüşlerine önem vermekten çok, «dar grup çıkarlarını» korumaya çalışmakta bunun dışında hiç bir şeye aldırmamaktadırlar. İşler ikna yoluyla değil «hot - zot'culukla» yaptırılmaya çalışılmaktadır. ÖDTÜ'de okuyan herkesin doğal üye sayıldığı, böylesine geniş bir kesimi barındıran bu yüzden de çok değişik düşüncelere sahip kişilerin içinde yer aldığı ÖTK'da böyle bir işleyiş (hiçbir kitle örgütünde olamıyacağı gibi) olamaz. Yönetim merkeziyetçiliğini, somut şartlar elverdiği ölçüde demokratikliği sonuna kadar işletip öyle uygulayabilir, kitlesini ancak böyle yönlendirebilir. Aksi şekilde davrandığı takdirde yönetimin, forumlara, eylemlere katılımın azlığından, aidatların ödenmediğinden vb. şikayet etmeye hakkı olamaz.

ÖTK'nın gerçek bir kitle örgütü olarak yaşamasının en önemli şartı demokratik merkeziyetçilik ilkesinin doğru biçimde işletilmesidir. Ancak yönetmdeki arkadaşların demokratik merkeziyetçilik ilkesini yanlış kavramaları ve uygulamaları ÖTK örgütlülüğüne zarar vermektedir. Vazgeçtik kitlenin karar alma sürecine katılmasından, çokcası alınan kararlardan kitlenin haberi dahi olmamakta yada kararın gerekçesini bilmemektedir. Bunun en aşırı örneği TİP'li arkadaşlara uygulanan «ambargo»dur. Daha sonra, yiğitliğe leke sürmemek için «zaten muhatap olmaya değmezlerdi» diye mütevazi (!) bir gerekçeyle kaldırılan bu karar alınırken, kitle içinde hiçbir tartışma yapılmamıştı. Yine demokratikliğin en can alıcı noktası olan temsilcilik seçilmelerinden sonra da benzer tavırlar söz konusudur. «Devrimci Yol» siyasetini savunan arkadaşlar seçilen temsilci arkadaşlarını ve YK'nu diledikleri gibi kitleye haber verme gereği bile duymadan değiştirmektedirler. Yurtlarda kat temsilciliklerinde ve bazı yerlerde seçim yerine atama gibi anti - demokratik bir uygulama getirmişlerdir. Bu tavırlar «örgütsel bağımsızlık» ilkesine aykırı olduğu gibi kitleyi hiçe saymanın, sürü gözü ile görmenin bir ifadesidir. «Odunu koysam seçilir» mantığı ile hareket etmektedirler.

Demokratikliğin doğru uygulanmaması, demokratiklik yerine hegomonyacılığın, buyrukçuluğun geçmesi mücadelemize zarar vermektedir. Sıradan birçok arkadaş buna karşılık örgütlülüğü ve kararları tanımayarak «pasif direniş» göstermekte, bütün diğer siyasi gruplarla yönetimdeki Devrimci Yol'cu arkadaşlar arasında ise istenmeyen olaylar gündeme gelmektedir. Ve böyle giderse daha da gündeme gelecektir. Bilinmelidirki buna düşmanlar el oğuşturmaktadır. Diğer siyasetlerin kitle örgütlerinin kendi adlarıyla çalışma yapamaması, diğer siyasetlerin grevlere, gazetelerine, mitinglerine v.b. serbestçe yardım toplayamamaları, kafetaryada toplanan paraların sadece hapisanedeki «Devrimci - Yol» Komününe gitmesi vb. anti - demokratik eşitsiz uygulamalar kalkmalıdır. Aksi taktirde doğacak sorumluluk yönetime ait olacaktır.

Bir başka sorun da örgütsel işleyiş ile ilgilidir. Geçtiğimiz devrede «oylama» ! yapılan birkaç toplantı hariç Temsilciler Meclisi çoğunluk sağlayarak toplanmamıştır. Temsilci arkadaşlar toplantılara katılmayarak görevlerini aksatmışlardır. Yapılan toplantılarda ise genellikle temsilciler karar alma sürecine sokulmamışlar, «şu işi yapın, şu kararı duyurun, para toplayın» «talimatlarını» alıp dönmüşlerdir. Bu yüzden YK ile taban arasındaki bağ kopmuştur. ÖTK da «Örgütsel bağımsızlık, tavırda devrimci hareketin genel/çıkarlarına bağlılık» ilkesi hayata geçmemiş bunun yerine «Örgütsel bağımlılık, tavırda dar grup çıkarlarına tâbi olmak» anlayışı geliştirilmiştir. Bunun somut örneği ise ÖTK = AYÖD = DGDF = DEVRİMCİ YOL mantığıdır.

Bir kitle örgütü, kendi alanında sorunlara tabanı ile birlikte çözüm aramak zorundadır. Kitle örgütü hiç bir zaman bir avukat gibi davranmamalıdır. Yönetimle taban arasındaki ilişki avukat müvekkil ilişkisine dönüşürse yönetim tabandan, taban da mücadeleden soyutlanacaktır. Geçtiğimiz boykot döneminde ve ondan sonrasında yönetimdeki arkadaşlar Bürokratizmin içine batıp «müvekkilden habersiz kendi başına avukat» durumuna düşmüşlerdir.

Bunlar bizim yönetimdeki, arkadaşlara eleştiri ve önerilerimizdir. Biz de hata yapmış olabiliriz. Onların bize karşı haklı eleştirileri varsa bundan sonra mücadelemizde bu haklı eleştirilerini göz önüne alarak davranırız. Ama bu güne kadar hiç bir eleştiri almadık. Yalnız bize kalkıp sömestre başında dağıttıkları bildiride olduğu gibi «Kurtuluş'cular ODTÜ'den ellerin çeksinler» gibisine «eleştiriler» (!) getirmesinler. Ne yazıkki oportünizme meydanı boş bırakamayız!

Arkadaşlar,

Bu güne kadar, doğru devrimci anlayışımızla başka alanlar da olduğu gibi, ODTÜ'de de mücadele ettik. ODTÜ mücadelesinde üzerimize düşen görevleri fazlasıyla yerine getirdiğimiz inancındayız. Bundan sonra da aynı şekilde mücadelemize devam edeceğiz. Mücadelemizi, önümüzdeki karşı devrimci, faşist ve oportunist engelleri aşarak sürdüreceğiz. ODTÜ'deki mücadelenin Anti - Faşist, Anti - Emperyalist, Anti - Şovenist ilkeler doğrultusunda başarıya ulaşması için çalışacağız. Bunun için bize görev vermenizi bekliyoruz. Seçimde oy kullanacak tüm arkadaşların görev isteyenleri, kendi kendilerine taktıkları ünvanlara göre değil savundukların ve pratikteki tavırlarına bakarak değerlendireceklerini umuyoruz. Ve bugün değilse de yakında, doğru tavır koyan; oportünizm, burjuva politikacılığı, sekterlik yerine proletarya Sosyalizmini ve tavrını benimseyen devrimci siyasetin başarıya ulaşacağına inanıyoruz.

KURTULUŞ GRUBU olarak önümüzdeki çalışma döneminde ODTÜ'de aşağıdaki programı gerçekleştirmek için çalışacağımızı duyuruyoruz.

SİYASİ MÜCADELE

1 — Siyasetler arası «Demokrasi'nin» sağlanması ve bu ilişkilerdeki şiarın «İlkelerde savaş, devrimci kardeşlik» olduğunu bir an bile unutmadan hareket edilmesi.

2 — Faşizme karşı omuz omuza mücadele et memizin önemini kavrıyarak, tüm anti - faşistlerin birliğine yönelik davranmak ve dar grup çıkarlarına düşmemek.

3 — Demokratik merkeziyetcilik ilkesinin işlerliğe kavuşturulması ve sayısı ne kadar olursa olsun okuldaki siyasetlere söz hakkının tanınması.

AKADEMİK - DEMOKRATİK MÜCADELE

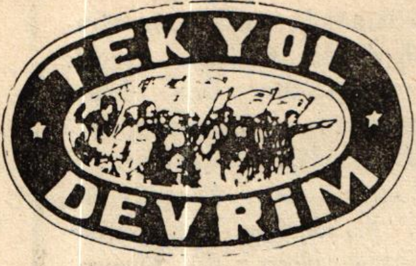
1 — Faşistlerin ODTÜ ile olan ilişkileri tamamen kesilmelidir.

2 — Yönetim kademelerinde hala göreve devam eden faşist ve gerici kişiler görevlerinden uzaklaştırılmalıdır.

3 — Jandarma okuldan tamamen atılmalı, karakol yıkılmalıdır.

4 — 1750 sayılı yasaya ve Mütevelli sistemine hayır. ODTÜ demokratik bir yasa ile yönetilmelidir.

(devamı sayfa : 4'de)

EMPERYALİZME, FAŞİZME GENÇLİĞİN DEVRİMCİ

Bir ülkede gençliğin durumu ile ülkenin geleceği birbirine bağlıdır. Doğal yasalar gereği gelecek gençliğindir. Bugünün genç güçleri yarının kurucuları olacaklardır. Eğer biz geleceğin inşası için mücadele ediyorşak, gençliği önemsememek veya ondan mucizeler beklemek bizim tavrımız olamaz. Ancak bugünü yıkmak, yarını kurmak gibi bir sorunu olmayanlar gençliğe böylesine devrimci olmayan bir anlayışla yaklaşırlar. Devrimciler için gençliğin önemi açıktır. Engels şöyle yazıyor :

«Bizim partimizde, devrimci partide gençliğin başat olması doğal değil midir? Biz geleceğin partisiyiz ve gelecek gençliğindir. Biz bir yenilikçiler partisiyiz ve yenilikçileri en isteklice izleyen her zaman gençliktir. Biz eski çürümüşlüğe karşı özünü feda eden bir mücadele yürüten bir partiyiz gençlik özünü feda eden bir mücadeleye girişmekte her zaman en öndedir.» (Aktaran Lenin, Gençlik Üzerine s. 171).

Gençliğin önemi sadece gelecek için değil, bugün için de sözkonusudur. Özellikle bugünü yıkarken ki önemi, yarını kurarken ki öneminden belki daha da fazladır. Gençlik enerjik ve sağlamdır. Düzenin pisliklerini asgari derecede görebilmektedir. «Daha burjuva ideolojisi ve ahlakıyla bir bağlantısı yoktur. Bunun için kolay etkilenebilir ve idealizm, büyük bir kuvvetle kendini gösterir Delikanlılık yaşının özelliği, kahramanlık, yenilik, güzellik ve mutluluk gibi ideal yaşantıları kuvvetle arzulamaktadır. Bu yaşta gencin adalet, namus ve onur duyguları kuvvetle gelişmiş bulunmaktadır. Gençliğin bu özellikleri ve emelleri, kapitalizmin kaba gerçekliğiyle karşılaşır ve çarpışırlar. Bu gerçeklikte mutluluk yerine açlık ve sefalet, adalet yerine, yalan ve sümürü, kahramanlık yerine kaşarlanmış bir bürokratizm ve yobazlık vardır.» Bulgaristan Devrimci Gençlik Hareketi Tarihi s. 300).

Dünyanın ve Türkiye'nin sosyal pratiği göstermektedir ki, genel gençlik kitlesinin daima büyük çoğunluğu ilerici, devrimci nitelik göstermektedir.

Gençliğin önemini bilen burjuvazi de, işçi sınıfı ve tüm halka karşı sürdürdüğü sınıf mücadelesinde, her yolu deneyerek gençliği kazanmaya çalışmaktadır. Tarihte gençliğin, burjuvazinin bir aracı durumuna gelerek devrimci hareketlere zarar verdiği de görülmüştür. Gençliğin gücünü ve önemini bilmek ve ona göre çalışmak devrimcilerin görevidir.

Devrim dönemlerinde gençliğin önemi bir o kadar artmaktadır. Lenin şöyle yazar :

«Bize genç güçler gerek. Ben ele alınacak kişiler yok demek cesaretini gösterenlerin anında kurşuna dizilmesinden yanayım. Rusya'da kişiler alay alaydır. Bütün yapmamız gereken gençleri, onlardan korkmadan, daha çok ve cesurca, daha cesurca, daha ve çok ve gene daha çok ve gene daha cesurca kaydetmektir. Bu bir savaş zamanıdır. Bütün mücadelenin sonucunu gençler; öğrenciler ve daha da çok genç işçiler belirleyecektir. Tüm eski hareketsizlik, rütbe saygısı, vb. alışkanlıkları defedin. Gençliğin arasında yüzlerce Vperyod'cu çevreler oluşturun ve tam hızla çalışmaya yüreklendirin... Biz müthiş bir hızla, devrimci girişkenliği olan herkesi birleştirmeli ve işe başlatmalıyız. Onların eğitimsizliğinden korkmayın, tecrübesizliklerden ve gelişmisizliklerden titremeyin». (Gençlik Üzerine, s. 140).

Gençliğin devrimdeki olumlu işlevini yerine getirebilmesi için Marksist - Leninist partinin yönetiminde örgütlenmesi gerekiyor. «Tarih gençliğin, proletaryanın devrimci savaşında kendi olumlu rolünü oynayabilmesi için onun, Komünist partisinin yönetimi altında örgütlenmesini ve eğitilmesi gerektiğini öğretiyor. «Bulgaristan Dev. Genç. Har. Tarihi, s. 301)

Ülkemizde henüz proletarya partisinin olmadığı, fakat acil görevin bunun oluşturulması gerektiği bir dönemdeyiz. Gençlik hareketinden sadece öğrenci gençliğin mücadelesinin anlaşıldığı ve onun da üniversitenin kalın duvarları içinde hapis olduğu ülkemizde, gençliğin örgütlenmesi ve yönetilmesi ayrıca önem kazanıyor.

Gençlik, değişik sınıflardan gelen bir toplumsal kategoridir. Yapısı dolayısıyla toplumun en canlı hareketli kesimidir. Toplumsal olaylar karşısında duyarlıdır. Sınıf mücadelesinden en çok etkilenen bir tabakadır. Gençlik deyince, bundan anlaşılması gereken işçi, köylü ve öğrenci gençlik olmalıdır. Devrimci hareketin gündeminde yer alan konulardan biri de işçi, köylü ve öğrenci gençliğin sağlıklı bir örgütlenmesinin nasıl gerçekleştirileceği sorunudur. **Gerçek bir gençlik hareketi, ancak, mücadele işçi, köylü ve öğrenci gençliğin örgütlenmesinin sağlanması yolunda sürdürülürse yaratılabilir.** İşçi ve köylü gençlik örgütleri, öğrenci örgütleriyle birlikte devrimci hareket için çok olumlu görevler yerine getirirler.

Ülkemizde gençlik içinde en iyi örgütlenmiş kesim öğrenci gençliktir. Ancak bu örgütlenmenin sıhhatli ve istenilen bir yapıda olmadığıda açıktır. Hepsi birer gurup örgütlenmesi olan ayrı ayrı «merkezi» dernekler ortaya çıkmıştır. Birim derneklerde, merkezi bir örgütlenme olmadığından, görevlerini tam anlamıyla yerine getirememektedirler. Enazından öğrenci gençliğin merkezi örgütlenmesi bugün sağlanmalıdır ve sağlanabilir. Öğrenci gençlik genellikle küçük burjuva kökenlidir. Öğrenim sürecindeki aydın olması ve işçi sınıfının dünya görüşüne yatkınlığı özelliklerindendir. Bizim gibi yarı - sömürge bir ülkede, toplumun en dinamik kesimi olan gençliğin sosyalist hareket içindeki yeri ve önemi doğru kavranmalıdır. İşçi sınıfı hareketinin öğrenci örgütlenmesi temelinde yönlendirme iddiasında olanların varlığı konunun önemini artırıyor, DEV - GENÇ deneyi, ülkemizin somut, tarihsel koşullarının üründür. İçinden proleter devrimci hareketi çıkarmıştır. Buna rağmen günümüzde aynı deneyi tekrarlamak isteyenler, ülkemizin ve mücadelenin gerçeklerinden habersiz, ayakları yere değmeyen, küçük burjuva hayal perestlerídir.

Bunun için 1971 DEV - GENÇ pratiğinden ders çıkarmak zorundayız. Kısaca bu konuda vardığımız sonuçlara bakarsak :

DEV - GENÇ ve 1971 silahlı direnişinin pratiği ve onun yarattığı etki, işçi, köylü, gençlik saflarında birçok nitelikli kadroların ortaya çıkmasına yol açmış ve sosyalizm salt öğrenci gençliğin sorunu olmaktan çıkmıştır.

Öğrenci gençlik hareketini temel alarak yürümeye çalışmak gerici bir tavrın ifadesidir. Hareketi bugün ulaştığı seviyenin gerisine çekmeye çalışmak, onu tutuculaştırmak demektir. Tabii bu da insanların sübjektif niyetlerine bağlı değildir.

Günün görevi : Sosyalist hareketin toparlanması, merkezileşmesidir. Bunu yerine getirecek araç pratik mücadele temeli üzerinde sürdürülen ideolojik mücadeledir.

İdeolojik mücadele, geçmişin tutarlı ve sağlıklı bir eleştirisi üzerinde Marksizm - Leninizmin savunulması ve onun ülkemiz somutuna uygulanmasının ifadesi olan bir siyasi çizginin yaratılmasıdır.

Gençliğin birliğinin sağlanması yolunda atılacak adımlar ve gençlik mücadelesi temel görev ve alan değildir. Bugün bizim gençlik içinde sürdürdüğümüz çalışma, anti - emperyalist, anti - faşist ve anti-şovenist platformda gençliği mücadele içinde toparlamak ve sosyalist harekete genç ve taze kadrolar yetiştirmek amacına yöneliktir.

Türkiye Devrimi Üzerine Neler Söylüyoruz ?

Farklı devrim anlayışlarına sahip siyasi gurupların gençliğe bakışları da farklı olacaktır. Bu farklı anlayışlar, o siyasi gurupların programında ifadesini bulur. Yani gençlik üzerine görüşler ileri sürenlerin Türkiye devrimi üzerine açık görüşleri olmalıdır. Hele «gençliğin devrimci eyleminin birliği programının açılması» yolunda araştırma yapanların, öncelikle sosyalist hareketin «programının açılması» için sınıflar mücadelesi denizine açılmaları gerekir.

«Gençlik Birliği Partinin dolaysız denetimi altında, gençlerin devrim yapmak için eğitilmeleri ve örgütlenmelerini sağlar. Gençlerin girişecekleri önemli eylemleri doğru düzenlemesi için birliğin çalışmalarında Partinin çizgisi temel olmalıdır. (Le Duan, Devrim Sürecinde Kadın ve Gençlik, s. 35

Türkiye'de ise proleteryanın partisi yok dedik. Görev onun yaratılmasıdır. Proletarya partisinin yaratılması süreci aynı zamanda, partinin siyasi programının oluşturulması sürecidir. Biz bu doğrultuda şimdiye kadar açıklığa kavuşturduğumuz görüşlerimizi özetledikten sonra, buna bağlı olarak demokratik kitle örgütlerinde savunduğumuz ve uyguladığımız ilkelerimizi anlatacağız.

Türkiyenin Durumu

Türkiye emperyalizme bağlı yarı - sömürge bir ülkedir. Egemen üretim biçimi kapitalizmdir. Kapitalizm öncesi üretim ilişkileri egemen olmayan ilişkilerdir. Feodal kalıntılar söz konusudur.

Kapitalizmin gelişimi doğal sürecini izlememiş, emperyalizme bağımlı, çarpık ve tekelci niteliktedir. Yerli tekelci burjuvazi uluslararası tekelci burjuvazinin bir uzantısıdır. Emperyalizm ve yerli tekelci burjuvazi ittifakı içinde toprak ağalarının kodamanları da yer almaktadır. (Biz bu ittifaka OLİGARŞİ diyoruz) Oligarşinin içinde emperyalizmle birlikte yönlendirici olan ve etkinliği sürekli artan yerli tekelci burjuvazidir.

Ülkemizdeki devlet biçimi oligarşik diktadır. Yeni sömürgeciliğin bir ifadesi olmak üzere emperpalizm sadece dışsal değil, aynı zamanda içsel bir olgudur.

İşçi sınıfı nicelik olarak gelişmiştir. Hem işçi sınıfının, hem de diğer emekçi yığınların geçmişe ait güçlü bir mücadele geleneği yoktur. İşçi sınıfının örgütlenme düzeyi çok düşüktür. Sosyalist hareket genel anlamda, henüz bir aydınlar hareketi niteliğini aşamamıştır. Sosyalist hareketle işçi sınıfı hareketinin birliği sağlanamamıştır.

Ülkede nispi anlamda bazı burjuva demokratik haklar olmakla beraber, sosyalistlerin örgütlenmesi, ezilen sınıf ve tabakaların ekonomik ve demokratik mücadelesi legal alanda büyük zorluklarla karşılaşmaktadır.

Oligarşi, diktatörlüğünü baskı, terör ve diğer pasifikasyon yöntemleriyle sürdürmektedir. Emperyalist sistemin çelişkilerinin ülkemize şiddetli biçimde yansıması ve sınıf mücadelesinin gittikçe keskinleşmesi sonucu, oligarşi kendi içindeki ve diğer burjuva kesimleri ile aralarındaki çelişkilere bir çözüm bulmak amacıyla ve daha çok da emekçi halklarımızın gelişen mücadelesini bastırmak amacıyla oligarşik diktatörlük yerine faşist diktatörlüğü tezgahlamaya çalışmaktadır.

Türkiye'nin doğu ve güneydoğusunda geri bir ekonomik yapı mevcuttur. Bu topraklarda Türk

VE ŞOVENİZME KARŞI BİRLİĞİ İÇİN İLERİ !

ulusundan ayrı bir ulus yaşamaktadır. Bu Kürt ulu sudur. Kürt ulusunun yaşadığı bölgenin adı Kürdistan'dır. Kürt ulusu demokratik ve ulusal haklarından hiç yararlanamamaktadır. Varlığı bile kabul edilmemektedir. Kürdistan bir sömürge statüsü ile Türkiye bütününe bağlıdır. Kürdistan'da sömürgeci ve ulusal baskı içiçedir.

Devrimci Adım ve Devrim Anlayışı

Türkiye'de devrimci adım anti - emperyalist anti-oligarşik demokratik halk devrimidir. Bu devrimin çözeceği temel mesele bağımsızlık ve demokrasinin gerçekleştirilmesidir. Emperyalizm çağında demokrasinin gerçekleştirilmesi bir devrim meselesidir. İşçi sınıfının önderliğinde Demokratik Halk Devriminin, bağımsızlık ile birlikte çözeceği bir meseledir.

Türkiye'de devrimci mücadelenin sınıfsal yanı bugünkü somut koşullarda ağır basmaktadır. Fakat mücadelenin ulusal Kurtuluş yanı da devrimci hareketin gündeminde sürekli olarak vardır. Bu Türk ulusunun, emperyalizm tarafından ezilen yarı-sömürge bir ulus ve Türkiye'nin emperyalizmin gizli işgali altında oluşundan kaynaklanmaktadır.

Toprak sorunu, Kürt ulusal sorunu ve büyüyen faşizm tehlikesine karşı mücadele, bağımsızlık ve demokrasi temel sorununa bağlı, bu genel sorunun birer parçasıdırlar. Kürt ulusal sorunu bugün demokratik halk devrimine bağlı bir mesele olmakla beraber, somut tarihi durum öyle gelişebilirki, Türkiye'de siyasi hayatın mihrak noktası olabilir. Ayrılma için uygun bir ulusal ve uluslararası durumun gelecekte meydana gelmesi halinde Kürt ulusu ayrılma isteyebilir. Böyle bir durumda, güçlük çıkartmak, zora başvurmak sosyalistlerin tavrı olamaz.

Bugünkü somut koşullarda bir ortak mücadele ve ortak örgütlenmeden yanayız.

Devrim anlayışımız, Leninist Kesintisiz Devrim Teorisidir. İşçi sınıfının önderliğindeki Demokratik Halk Devrimini kesintisiz bir biçimde sosyalist devrim izler. İkisi arasında Çin seddi yoktur.

Her doğal ya da toplumsal süreçte olduğu gibi, bir devrim sürecinde iki dönem vardır: Evrim dönemi, devrim dönemi.

Marksizm - Leninizm somut şartların somut tahlili yoluyla evrim ve devrim dönemlerine ilişkin mücadele kategorileri yaratıp, şunlar evrim dönemine, şunlar da devrim dönemine aittirler diye bir ayrıma gitmez. Belirli somut koşullar içinde geçerli olacak son derece çeşitli mücadele yöntemleri uygular.

Devrim döneminde olunabilmesi için Leninizm şunları zorunlu şart sayar:

a) Proletarya devriminin objektif şartlarının varlığı,

b) Proletaryanın bilinç ve örgütlenme seviyesinin devrim için yeterli olması

c) Ezeni de ezileni de etkileyen bir milli bunalımın olması şarttır.

Proleterya devriminin objektif şartları, emperyalizm çağında kapitalist dünya sisteminin bütününde vardır. Yani, devrim aşamasında olunabilmesi son iki şartın var olmasına bağlıdır.

Proletaryanın ve diğer emekçi sınıfların bilinç ve örgütlenme düzeyinin yükseltilmesinde, bunlarla sıkı bağlara sahip, geniş kitleleri siyasal eyleme sürükleme yeteneğine sahip proletarya partisinin yaratılmasında kullanılacak yöntemler evrim döneminde temel mücadele yöntemleridir. Bu yöntemler, geniş siyasal kitle gösterileri, kitleleri ve kadroları burjuva ideolojisinden arıtmak amacıyla sürdürülecek ideolojik mücadele, kısaca ajitasyon, propoganda ve örgütlenme çalışmaları. Bunlara destek olmak üzere her türlü araç somut şartlara bağlı olarak kullanılır.

Başlangıçta siyasal mücadele temeldir. Silahlı mücadele, kitlelerle bağ, onların örgütlenmesi ve siyasal mücadelesi temelinde geliştirilir. Daha sonra silahlı mücadelenin temel olduğu ikinci aşamaya geçilir. Silahlı mücadelenin tek kurtuluş yolu olduğunu anlamamış olan kitlelerden, silahlı mücadelede bir destek beklemek bir hayal olur. Kitleler kendi deneyleriyle öğrenirler. Bugün reformistlere umutla bakan kitlelerden silahlı mücadelede destek beklemeye imkan yoktur. Belli bir siyasal mücadele için adım adım hazırlanmak, ona göre örgüt ve çalışma tarzları geliştirmek gerekir.

Leninist demokratik merkeziyetçilik ilkesine göre örgütlenmiş, bir halk ordusuna sahip marksist - leninist partinin yönetiminde anti - emperyalist, anti - oligarşik demokratik halk devrimi, halk savaşı yoluyla zafere ulaşacaktır. Halk savaşının başlama döneminde bir öncü savaşı verilecektir.

Demokratik Kitle Örgütleri

Demokratik kitle örgütleri, işçi sınıfının demokrasi mücadelesinin bir parçasını oluştururlar. Yani bu örgütler, salt ekonomik - demokratik mücadeleyi sürdürmekle yetinmezler, Bu mücadeleyi genel siyasi mücadeleye bağlarlar. Demokratik kitle örgütlerinin amacı, temsil ettiği kitlenin sorunlarına tek başına mücadele ederek çözüm getirmek değildir. Mücadeleyi, halkın kurtuluş mücadelesinin bir parçası olarak sürdürmektir.

Bu Örgütlerin Görevleri :

a) Toplumun hangi kesiminde örgütlenmişse (işçi köylü, öğrenci, memur) onların ekonomik, demokratik talepleri doğrultusunda yürüttüğü mücadeleyi, işçi sınıfının siyasal mücadelesine tabi kılmaktır. Bu, ancak yönetimde sosyalistlerin olması halinde yerine getirilebilir.

b) İşçi sınıfı hareketine kadrolar sağlamak için çalışmak. Kitleye işçi sınıfı ideolojisini benimsetmeğe çalışmak, onları eğitmek.

Biz, demokratik kitle örgütlerinin sağlıklı bir mücadele vermesinin, ancak bu örgütlerde çalışan birden fazla gurubun **kendi gurup çıkarlarını değil, devrimci hareketin çıkarlarını öne almaları** ile mümkün olacağına inanıyoruz. Bu anlayışın yerleşmesi ise sosyalist hareketin birlik sorununun çözümüne bağlıdır. Demokratik kitle örgütlerinin eylem programının ilkeleri doğrultusunda farklı eğilimdeki gurupların bir arada bulunması ve mücadelelerini devrimci hareketin çıkarları doğrultusunda sürdürebilmesinin ön koşulu, yukarıda belirttiğimiz gibi, bu gurupların kendi iradelerini bu örgütlere egemen kılmak için değil de, devrimci hareketin çıkarlarını ön planda tutmakla gerçekleştirilebilir. Aksi takirde, tespit edilen ilkelerin değişik biçimlerde yorumlanabileceği açıktır. Hele günümüzde solun bölünmüşlüğü ve bunun demokratik kitle örgütlerine yansıması, sorunu daha karmaşık hale getirmekte, adeta bu örgütlerin işlemez hale gelmesi söz konusu olmaktadır. Eğer hareketin pratik yararları yönünde anlaşılır ve belirtti ğimiz çerçeve içinde bu örgütlerde çalışılırsa, farklı gurupların demokratik kitle örgütlerinde birlikte bulunmaları ve mücadele etmeleri, o örgütlerin mücadelesini daha nitelikli bir hale getirebilir.

İlkelerimiz

Bizim demokratik kitle örgütlerinin (DKÖ) eylem programı için önerdiğimiz temel ilkelerimiz şunlardır :

1 — ANTİ - EMPERYALİST OLMAK : Emperyalizm **konusundaki görüşlerimiz Lenin'in emperyalizm tahlillerine dayanmaktadır. Emperyalizm** yok olana kadar özü değişmez. Değişiklik sözkonusu olduğunda bu öze ilişkin bir değişiklik değil, biçimde meydana gelebilecek değişikliklerdir. Bu değişiklikler, emperyalizmin başlangıcındanberi var olan özelliklerinden bir yada diğerinin ağırlık kazanması şeklinde niceliksel olgular olarak değerlendirilmelidir. Yeni özelliklerin ortaya çıktığını ya da çıkabileceğini beklersek mutlaka öze ilişkin değişiklikler aramak zorunda kalırız ki, bu da Leninizm'in aşılması, yanlış teorilerin «üretilmesi» demektir.

Leninizm dışı, Leninist emperyalizm teorilerini tahrif ve inkâr eden, tahliller pekçok görüş tarafından açıktan açığa veya gizlemeye çalışılarak savunulmaktadır. Bunlardan birisi olan «Sosyal - Emperyalizm» teorilerine kesinlikle karşıyız. Anti - Marxist olan bu görüşler dünyanın somut koşullarını değerlendirmekten uzak, hedef şaşırtan görüşlerdir. Emperyalizme karşı mücadeleyi unutturup «moskof düşmanlığı»nı körükleyen bu görüşler işi NATO'yu savunmaya kadar vardıra bilmektedir. (AEP yada ÇKP revizyonizmi birbirlerinden sadece nüansta ayrılırlar.) Ulusal kurtuluş savaşları ve sosyalizm mücadelelerin karşısına dikilmek durumuna gelenlerle emperyalizm konusunda görüşlerimizin temelden ayrı olacağı açıktır.

«Emperyalizmin toptan çöküş çağı», «Sosyalist ülkelerin belirleyici olduğu çağ» ve bunların ifadeleri olarak «İleri Demokrasi», «Barışçıl Geçiş» teorileri vede «Emperyalisler arası savaşın kesin olarak çıkamıyacağı» veya «Emperyalizmin bütünleştiği» tezleri Lenin'in emperyalizm tahlilinin yetersiz olduğu iddiasının açık - kapalı ifadeleridir. Bütün bu teoriler Lenin'in getirdiği analizlerde hangi eğilimlerin hız kazanıp, hangilerinin gerilediğini açığa çıkarak bunun işçi sınıfı hareketi içer sindeki etkilerini inceleyecekleri yerde, emperyalizme yeni nitelikler atfetmekte, şu yada bu şekilde emperyalizmin özünün değiştiği sonucuna var maktadırlar.

Emperyalizm, ülkemizin tüm doğal kaynaklarını, insan gücünü alabildiğine sömürmektedir. Bu sömürüsünü sürdürebilmek içinde halklarımızın üzerinde baskı ve terörün uygulanmasını sağlamaktadır. Bizzat kendisi, CIA'sıyla üsleriyle açık - gizli tüm varlığıyla bunu sürdürmektedir. Emperyalizmin oligarşinin içinde bizatihi bulunması ve ülkemizi gizli işgal altında tutmasıda gözden kaçırılmamalıdır. EMPERYALİZM ÜLKEMİZDEN KOVULMALIDIR.

DKÖ'leri de, bu doğrultuda kendi tabanlarını ve ulaşabildiği her kesimi emperyalizme karşı uyarmalı ve eyleme sokmalıdır.

2 — ANTİ - FAŞİST OLMAK : Hakim sınıfların, sömürülerini sürdürebilmek, düzenlerinin devamını sağlayabilmek için bir araca ihtiyaçları vardır. İşte hakim sınıfların diğer sınıflar üzerindeki bu baskı aracına devlet denir. Devlet, genel olarak sistemin devamını sağlarken diğer sınıflara baskı uygulamak zorundadır. Ama bu baskının niteliği de değişiklikler gösterir ve bu değişiklikler arasındaki farkı ezilenler gözardı edemezler. Açıktırki baskının azalması ezilenler için daha rahat mücadele ve örgütlenme imkanlarının ortaya çıkması demektir. Ve daha önemlisi ezilenlerin bulundukları durumun nedeninin, emperyalizm - kapitalizm olduğunu daha kolay kavramalarını sağlar. Esas olarak baskının tümden ortadan kalkması için mücadele ederken (Devrim mücadelesi), diğer yandan da bu (Devrim) gerçekleşinceye kadar üzerimizde var olan baskıyı azaltmaya çalışırız. Buna karşılık egemen güçler sömürülerini artırmak, düzenlerini korumak için baskılarını arttırmaya çalışırlar.

Bu gün ülkemizde hakim sınıf ittifakı (Oligarşi) baskısını Oligarşik devlet aygıtıyla sürdürmektedir. Başka deyişle, hakim sınıfların baskı aygıtı olarak ülkemizde oligarşik devlet vardır. Oligarşi, reformist ve terörist tercihlerini yerine göre kullanarak iktidarını sürdürmektedir.

Ülkemizde bir yandan da faşizme geçiş çabaları sürmektedir. Yani Oligarşik devletin yerine faşist diktatörlük getirilmeye çalışılmaktadır. Yükselen halk muhalefetini bastırabilmek, ekonomik krizin yükünü halkın sırtına sarabilmek, sisteminin devamını sağlayabilmek için, savunma için yapılan topyekûn bir saldırı olan faşizm, bir tehlike olarak sürekli önümüzde durmaktadır.

Ülkemizde faşizm bugün aşağıdan kadrolarıyla ve yukarıdan devlet kurumlarını ele geçirmeye çalışarak, ayrıca halkın her türlü istismarına da dayanarak, hazır iktidarda söz sahibi olma durumundanda yararlanarak, kendisi için, bu «Açık ve yıldırıcı diktatörlüğün» maddi ortamının hazırlanmasının yoğun çabaları içersindedir. Güncel durumda CHP'nin iktidarda olması bizim bu tespitimizi değiştirmez. «Halkın umudu»nun boşa çıkması, reformizmin teslimiyetçi politikası, devrimcilerin doğru mücadele verememesi halinde, faşizmin gelişmesine yardımcı olacaktır. Bugün faşizm saldırılarını daha bir şiddetle sürdürmektedir.

Faşizme karşı etkili bir mücadele sürdürebilmek için, hedef saptıranlara karşı yoğun bir ideolojik mücadele vermek gerekmektedir. Marksizm-Leninizm'in devlet anlayışını ve devlet biçimleri konusundaki ilkeleri değerlendiremiyen ve bunları tahrife yönelen tüm anlayışlar mahkum edilmelidir. Çünkü ülkemizde faşist devlet biçiminin ya da burjuva demokrasisinin varlığını ileri süren bütün gruplar, kaçınılmaz olarak faşizmin tırmanmasına karşı tutarlı bir eylem programı oluşturamamakta bu nedenle de öğrenci gençliğin anti - faşist mücadelesine doğru bir bakış getirememektedirler. Bu, gençliğin devrimci birliğini sağlamada zorunlu bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

«Sosyal emperyalizmi» savunan grupların ortaya attığı «sosyal - faşizm» gibi saçma teoriler gerçek düşmanlar dururken hayali düşmanlara karşı mücadele etmeyi getirmektedir, hedef saptırmaktadır.

«Faşizme karşı mücadele devrim mücadelesidir, veya anti - faşist mücadele, anti - oligarşik mücadelenin ta kendisidir» şeklindeki görüşlere katılmıyoruz. Bu faşizme karşı mücadeleyi ve genel olarak demokrasi mücadelesini pratikte dar bir platformda sürdürmeye yol açan bir anlayıştır.

Faşizme karşı mücadele devrim mücadelesi olmasına rağmen, bugün oligarşiye karşı değil, ama faşizme karşı yanımıza çekebileceğimiz güçler hiç de az değildir. Elbette görevimiz bu mücadeleyi anti - oligarşik devrim mücadelesine tabi kılmak olmalıdır. Bunu da ancak gücümüz ve örgütlü olmamız oranında gerçekleştirebiliriz. Fakat, mücadelemiz sonucu faşizmi geçici olarak bir tehlike olmaktan çıkardığımızda, anti - oligarşik devrim mücadelemizi başarıya ulaştırmak mümkün olamayabilir. Biz böyle bir olasılık vardır diye anti - faşist mücadeleyi reddetmemeliyizdir. Çünkü bu da bizim için bir kazanç olabilir. Başta da belirttiğimiz gibi üzerimizdeki baskının biçimindeki değişikliklere de göz önüne almak zorundayızdır.

Yanlış anlayışlar demokrasi mücadelesini de çarpıtmaktadırlar. Demokrasi çok yönlüdür. Özünde halk demokrasisi için mücadele etmemize rağmen demokratik hak ve özgürlükler için mücadele etmek yani demokratik mevziler için mücadele etmek. vb. görevlermizi ihmal edemeyiz. Bunlar asıl hedefimize tabidir ve kitlelerle bağ kurmamızın önemli yollarından biri de demokratik haklar için mücadele etmek ve yeni demokratik mevziler kazanmaktan geçmektedir.

Bugün faşizme karşı mücadelede, en geniş kitlelerin birliğini sağlamak ve somut duruma uygun mücadele ve örgütlenme yöntemlerini geliştirme göreviyle karşı karşıya olmamıza rağmen; nesnel nedenlerin yanında siyasi grupların sekter ve hatalı tavırları bu birliği engellemekte, bu da zorunlu olarak kısır döngüleri ve hareketin kuyruğunda sürüklenmeyi birlikte getirmektedir. Onlardan dar grup çıkarlarını devrimci hareketin önünde görme anlayışından kurtulamayan sekter küçük burjuvalar, kendi güçlerine güvenemediğinden ittifaka girmekten sürekli kaçınmaktadırlar. Onların bu tavrı açıktır ki faşizmin işine yaramaktadır.

Buraya kadar söylediklerimizi toparlayacak olursak; DKÖ'lerin de anti - faşist olmak ilkesinden anladığımız şudur:

Anti - faşist mücadelenin özünde bir devrim mücadelesi olduğunu unutmadan, faşizmin gelişmesine karşı çıkmak, faşizmin saldırılarına karşı aktif kitle mücadelesi vermek, elimizdeki demokratik mevzileri korurken yenilerini kazanmaya çalışmak, faşizmin yalan ve demogojisini teşhir etmek faşist ideolojiye karşı ideolojik mücadele yürütmek...

Demokratik kitle örgütleri, bu doğrultuda gerek kendi tabanında, gerekse diğer kesimlerdeki mücadele ile kendi mücadelesini birleştirerek mücadele etmelidirler.

3 — ANTİ - ŞOVENİST OLMAK:

Biz bugün demokratik kitle örgütleri için temel ilkeler olarak ileri sürülen Anti - Emperyalist Anti - faşist olmak ilkelerinin ülkemiz koşullarında yetersiz olduğunu ve bu iki ilkeyle birlikte temel bir ilke olarak anti şövenist olmak ilkesinin de savunulması gerektiğine inanıyoruz. Bu ilkeyi özünde ulusal soruna ilişkin olarak ileri sürüyoruz.

Kürt ulusal sorununun aynı zamanda bir sömürge sorunu olması gerçeği ve bu sorunun günümüzde genişliyerek toplumun tüm sınıf ve tabakalarının dikkatlerini üzerine topladığı bir konu haline dönüşmesi; zorunlu olarak bu konudaki tavırları da sosyalist ve demokrat olmanın ölçütlerinden biri haline getirmiştir.

Bize Kürt ulusal sorunu üzerinde neden fazla durduğumuzu sorarak «zaten ulusların kaderlerini tayin hakkını demokratik kitle örgütlerinde bir ilke olarak ileri sürüyoruz» diyenlere rastlıyoruz

Ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı ilkesi demokratik kitle örgütlerinde tali bir ilke olarak ileri sürülüyordu. Hepsi o kadar. Ne Türkiye somutunda kabaca da olsa bir tahlili ne de sömürge sorununun önemi üzerinde durulmuyordu. Bu konuda propoganda ve ajitasyon yapmanın gerekliliği pratikte inkâr ediliyordu.

«Bu sorun sadece sosyalistleri bağlar konuyu abartıp, kitleleri demokratik kitle örgütlerinden uzaklaştırmanın ne önemi var?» diyenlere cevap verelim.

Demokratik kitle örgütleri için ileri sürülen ilkeler elbette sosyalistleri bağlar. Zaten bu örgütlerin gerçek anlamda demokratik kitle örgütü adını taşımaları, görevlerini yerine getirmeleri ancak bu örgütlerin yönetiminde sosyalistler olursa söz konusu olabilir.

Anti - şövenist olmak sadece sosyalistleri bağlamaz. Ülkemiz koşullarında demokrat olmanın ölçütü aynı zamanda Kürt sorunu karşısındaki tavra bağlıdır. Bizim hem ulusal hem sömürge baskısı altında olan bir ulusun varlığını kabul ettirme doğrultusunda mücadele sürdürmemiz (çünkü varlığı bile tanınmıyor); bir yandan güçlü olan ezen ulus şövenizminin kırılmasını sağlarken (bu şövenizm işçi sınıfı arasında ve sosyalist geçinenler arasında bile etkisini sürdürmektedir) Diğer yandan da ülkemizde devrimin müttefiki olacak sınıf ve tabakalar arasındaki bağlarımızı güçlendirecek ve ulusal sorunu çözme yönündeki mücadelemiz en geniş kitleler tarafından desteklenecektir.

Bu konuda, devrimci olduğunu iddia eden birçok görüş tutarsızdır, şovenizmin etkilerinden kurtulamamıştır. Genelde şovenizme karşı olduğunu söyleyenler soyut olarak bu konuda ahkâm kesenler iş Türkiye pratiğinde Kürt ulusal sorununa geldi mi şoven yüzlerini ortaya sermektedirler. Kimileri, «Sosyal - emperyalizm» teorisyenleri ve burjuva reformistleri gibi açık bir şovenist politika izlerken (Ülkemizde «Rus düşmanlığı» Türk şovenizmini güçlendirmektedir) Kimileride Kürt ulusunun ve Kürdistan'ın varlığını işine geldikçe kabul edip genel olarak ta red ederek, meseleyi unutturmaya çalışarak sosyal şovenlikleri ortaya koymaktadırlar. Bir de «Devrimci Yol» gibi kaypak siyasetler vardır, ki kendileri anti - şovenizm ilkesini savunmadıkları gibi pratikte şovenizmin kırılması için hiçbir çaba göstermezler. Buna karşılık bizim bu konudaki tavrımızı da Kürt devrimcilerini kandırmak politikası olarak nitelemekten utanmamaktadırlar. Antişovenist mücadelemiz her türden sosyal şovenlere karşı da mücadele ederek güçlenecektir.

Demokratik kitle örgütleri için önereceğimiz diğer ilkeleri şöyle sıralayabiliriz.

a) Demokratik merkeziyetçilik ilkesini uygulamak; demokratik kitle örgütlerinde genel olarak demokratik yan ağır basar. Alınacak kararlara ve eylemlere en geniş kitlenin katılmasını sağlamanın yolu da budur. Fakat merkeziyetçi yan belirli koşullarda öne çıkabilir. Burada dikkat edilmesi gereken şey kitleyle bağların kopmaması ve daha geniş kitlelere yayılmayı sağlayacak yöntemleri bulmak ve geliştirmek olmalıdır.

b) Eleştiri özeleştiri mekanizmasını uygulamak,

c) Halkın mücadelesinden soyutlanmamak,

d) Aktif kitle mücadelesinden yana olmak,

e) Örgütsel bağımsızlığı korumak, tavırda işçi sınıfının devrimci mücaelesinin yol göstericiliğini kavramak,

f) Diğer kitle öragütleri ile bağlar kurmak,

g) Kitlesinin acil talepleri için mücadele etmek vb.

Karşı - devrim ve faşistler saldırıyor. Yapılan saldırılara karşı koymak birleştirilmesi mümkün olan bütün güçleri birleştirmek. Bütün demokratlara, yurt severlere, devrimcilere düşen birgörevdir.

Özellikle gençliğin en örgütlü kesimi öğrenci gençlik üzerindeki baskı ve saldırılar daha yoğundur. Birçok okul faşistlerin elindedir.

Bu saldırılara karşı koymak ve yukarıda belirttiğimiz görevi yerine getirmek tek bir siyasi gurubun üstesinden gelemeyeceği bir iştir. Guruplar arasındaki ilişkiler son günlerde iyice bozulmaktadır.

Bizim faşizme ve faşistlere karşı politikamız bellidir. Bunu mücadelenin içindeki bütün samimi unsurlar bilir. Biz öğrenci gençliğin anti - faşist, birliği ve devrimci hareketin çıkarları için her çabayı göstermeye hazırız. Kendi dar gurup, çıkarlarını her şeyin üstünde tutmak anlayışına kesinlikle karşıyız. **Hareketin pratik yararları temelinde değişik siyasi guruplarla, geçici de olsa birlikte tavır alabiliriz. Ama İkelerimizden taviz vermeden ve onlar üzerinde herhangi bir pazarlığa girişmeden...**

Biz, «her ne pahasına olursa olsun birlikte olalım» anlayışında değiliz. Tutarlı birlikler ideolojik ve siyasi temeller üzerinde olur. Bizim burada vurguladığımız birlik, öğrenci gençlik hareketinin çıkarları doğrultusunda asgari noktalar üzerinde ve hareketin pratik yararları için bir birliktir.

Kısaca Özetlersek:

1 — Tüm siyasi guruplar, öğrenci gençlik hareketinin birliği için kendi dar gurup çıkarlarını ikinci plana atmalı ve kendi iradelerini öğrenci gençliğin örgütlerine egemen kılma anlayışından vazgeçmelidirler.

2 - Guruplar arasındaki çatışmalar ideolojik mücadelenin çerçevesini aşmamalı ve herkesin görüşlerini açıklıkla ortaya koyabileceği bir tartışma platformu yaratılmalıdır.

3 - Öğrenci gençlik hareketinin birliğini engelleyici yanlış ve sekter tavırlara hep birlikte karşı konulmalıdır.

4 - En geniş kitlelere bağlar kurmanın yolu ve somut duruma uygun mücadele ve örgütlenme yöntemlerini geliştirmeli ve bu konularda guruplar çaba göstermelidirler.

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE OLİGARŞİK DİKTA!

KAHROLSUN FAŞİZM!

KAHROLSUN SÖMÜRGECİLİK!

YAŞASIN GENÇLİĞİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ!

İLKELERDE SAVAŞ, DEVRİMCİ KARDEŞLİK

ÖTK SEÇİMLERİ ÜZERİNE

(Baştarafı sayfa 1'de)

5 — Daha beklemeden Mütevelli ve Rektör atanmalıdır.

6 — Burjuva bireyciliğini ve yarışmacılığı körükleyen «curve» sistemin kalkmalı öğrenciler lehine daha rasyonel bir değerlendirme sistemi getirilmelidir.

7 — Kafeterya, kantn, yurtlar sorunu çözümlenmelidir.

8 — Kitap sorunu çözümlenmeli, teksir, elektro stensil yöntemleri acele kullanılmalı ve matbaa hemen kurulmalıdır.

9 — «Önşart» sistemi tüm bölümlerde kaldırılmalıdır.

10 — Altı yılda okul bitirme zorunluluğu kalkmalıdır.

11 — Öğretim üyeleri ve işçilerle olumlu ilişkiler geliştirilmeli, şimdiye kadar yapılan hatalar düzeltilmelidir.

Sunduğumuz programın gerçekleşmesi her hangi bir siyasi gurubun değil, tüm ODTÜ kitlesinin çıkarınadır.

YAŞASIN ÖZERK VE DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE MÜCADELEMİZ!

İLKELERDE SAVAŞ DEVRİMCİ KARDEŞLİK! FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA!

ODTÜ'li KURTULUŞ'ÇULAR